

Bruksela, 26 lutego 2026 r.
(OR. en)

6798/26

TELECOM 93
ELARG 26
COWEB 22
MI 187
COMPET 248
CONSOM 58

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 25 lutego 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2026) 79 final

Dotyczy: Zalecenie
DECYZJA RADY
upoważniająca do podjęcia rokowań w sprawie indywidualnych umów między Unią Europejską a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem*, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 79 final.

Zał.: COM(2026) 79 final

---

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Bruksela, dnia 25.2.2026 r.
COM(2026) 79 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do podjęcia rokowań w sprawie indywidualnych umów między Unią Europejską a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem*, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej

---

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

UZASADNIENIE

1. KONTEKST ZALECENIA

• Przyczyny i cele zalecenia

Polityka roamingowa jest przykładem europejskiego sukcesu, który umożliwia milionom konsumentów i przedsiębiorstw w UE utrzymanie łączności w codziennym życiu bez dodatkowych opłat na jednolitym rynku cyfrowym. Od 15 czerwca 2017 r. mieszkańcy UE mają dostęp do usług mobilnych (połączenia głosowe, wiadomości SMS i transmisja danych) bez dodatkowych kosztów podczas okresowych podróży na terenie UE. W rozporządzeniu (UE) 2022/612 w sprawie roamingu zauważono również, że opłaty roamingowe za połączenia z państwami trzecimi pozostają wysokie. Unijny obszar roamingu obejmuje już Europejski Obszar Gospodarczy (EOG), a od 1 stycznia 2026 r. został rozszerzony na Ukrainę i Mołdawię. Zarówno Ukraina, jak i Mołdavia z powodzeniem zbliżyły swoje krajowe systemy prawne do dorobku prawnego UE w zakresie roamingu¹.

Sześciu partnerów z Bałkanów Zachodnich² (WB6) ustanowiło regionalny obszar korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju (RLAH), który od 1 lipca 2021 r. zasadniczo powieli unijny system RLAH. Ponadto w grudniu 2022 r. operatorzy z UE i WB6 podpisali dobrowolną umowę roamingową w sprawie niższych opłat detalicznych za transmisję danych w roamingu między UE a WB6, która zaczęła być stosowana 1 października 2023 r.

UE ma bliskie powiązania ze swoimi partnerami z WB6, którzy mają również perspektywę integracji europejskiej, włączoną do odpowiednich dwustronnych układów o stabilizacji i stowarzyszeniu³. Pięciu z sześciu partnerów z WB6 ma status kraju kandydującego, natomiast Kosowo* jest potencjalnym kandydatem.

Układy o stabilizacji i stowarzyszeniu mają na celu otwarcie handlu i dostosowanie regionu do norm UE. Stanowią one ogólne ramy stosunków UE z partnerami z Bałkanów Zachodnich. Tych sześć układów o stabilizacji i stowarzyszeniu zawiera zobowiązanie do zacieśnienia

---

¹ Rozszerzenie korzyści unijnego systemu roamingu na państwa spoza UE wymaga, aby państwa te włączyły do swojego prawa krajowego tzw. „dorobek prawny UE w zakresie roamingu”. „Dorobek prawny UE w zakresie roamingu” obejmuje rozporządzenie (UE) 2022/612 w sprawie roamingu, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286, rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/654, a także niektóre przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1971 w sprawie BEREC i Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej (UE) 2018/1972.

² Republika Albanii, Bośnia i Hercegowina, Kosowo, Czarnogóra, Republika Macedonii Północnej oraz Republika Serbii.

³ Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 166; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 13; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 3; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, Dz.U. L 164 z 30.6.2015, s. 2; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem, z drugiej strony, Dz.U. L 71 z 16.3.2016, s. 3.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

współpracy w dziedzinie sieci łączności elektronicznej i usług powiązanych⁴, co w efekcie ma doprowadzić do przyjęcia dorobku prawnego UE w tych sektorach przez odpowiednich partnerów z WB6. Układy o stabilizacji i stowarzyszeniu nie zapewniają jednak wiarygodnej podstawy prawnej do rozszerzenia unijnego obszaru roamingu na partnerów z WB6. W związku z tym zaleca się, aby UE zawarła z każdym z sześciu partnerów z Bałkanów Zachodnich porozumienie sektorowe w sprawie roamingu, które zapewniłoby ramy i warunki wzajemnego otwarcia rynków stron w odniesieniu do sektora roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej. Zalecane umowy powinny być zakorzenione w istniejących ramach układów o stabilizacji i stowarzyszeniu.

Warunkiem takiego otwarcia powinno być w szczególności pełne wdrożenie dorobku prawnego UE w zakresie roamingu, co musiałyby zostać potwierdzone pozytywną kompleksową oceną, którą Komisja ma przeprowadzić w imieniu Unii. Po wydaniu pozytywnej opinii w wyniku oceny danego partnera z WB6 właściwy wspólny organ powołany na mocy umów byłby uprawniony do podjęcia decyzji o wzajemnym otwarciu. Umowy powinny również obejmować zobowiązanie WB6 do utrzymania dynamicznego dostosowywania do dorobku prawnego UE w zakresie roamingu w miarę rozwoju tego dorobku w przyszłości po ostatecznym rozszerzeniu obszaru roamingu UE oraz przewidywać możliwość, warunki i procedurę zawieszenia przez Unię korzyści wynikających z umów roamingowych, w szczególności w przypadku niewywiązania się przez partnera z WB6 z obowiązku wdrożenia odpowiedniego dorobku prawnego UE włączonego do umowy. W tym celu Komisja powinna mieć możliwość wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom wzorowanemu na art. 258 TFUE. W przypadku gdy partner z WB6 nie zastosuje się do orzeczenia TSUE, Komisja powinna być uprawniona do zawieszenia części umowy bez dalszych wymogów.

Umowy powinny również przewidywać ramy instytucjonalne i zabezpieczenia wzorowane na Traktatach UE, aby chronić autonomię i jednolitą interpretację dorobku prawnego UE w zakresie roamingu oraz umożliwić Unii skuteczne reagowanie w przypadku nieprzestrzegania postanowień tych umów. Chęć i gotowość WB6 do włączenia kluczowych mechanizmów prawa UE do swoich porządków prawnych będzie świadczyła o ich gotowości na przyjęcie obowiązków związanych z członkostwem w UE.

Każdy z partnerów z WB6 powinien zapewnić, aby akty prawne UE określone w umowach miały takie same skutki prawne jak w porządku prawnym państwa członkowskiego zgodnie z art. 288 TFUE i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości. W przypadku gdy akty takie tworzą prawa i obowiązki, na które osoby fizyczne mogą powoływać się przed sądami krajowymi państw członkowskich bez potrzeby dalszego wdrażania przez państwo członkowskie, takie przepisy powinny również tworzyć prawa i obowiązki, na które osoby fizyczne mogą powoływać się przed sądami krajowymi każdego z partnerów Unii bez potrzeby dalszego wdrażania.

Umowy powinny być zawierane na czas nieokreślony. Powinny one zawierać solidne mechanizmy dotyczące zawieszenia i wypowiedzenia umowy. Mechanizmy te powinny uwzględniać warunki i procedury, zgodnie z którymi Unia może zawiesić, w całości lub w części, stosowanie tych umów, a także procedurę i okresy wypowiedzenia tych umów.

---

⁴ Art. 104 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Republiką Albanii; art. 95 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Republiką Macedonii Północnej; art. 106 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Czarnogórą; art. 106 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Republiką Serbii; art. 104 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Bośnią i Hercegowiną; art. 111 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem.

Niniejsze zalecenie jest również zgodne z planem wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich⁵, przyjętym przez Komisję w listopadzie 2023 r. Nowy plan przewiduje stopniową integrację regionu z konkretnymi obszarami jednolitego rynku UE, pod warunkiem dokonania postępów w regionalnej integracji gospodarczej i dostosowania do odpowiednich elementów dorobku prawnego UE i pod warunkiem ustanowienia wystarczających zdolności i procedur administracyjnych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

UE rozszerzyła już unijny obszar roamingu na kraje należące do EOG i na niektóre kraje kandydujące.

Zobowiązania dotyczące roamingu w WB6 zostały już wyrażone przez

komisarz Mariję Gabriel w ramach agendy cyfrowej dla Bałkanów Zachodnich w 2018 r. jako jedna z sześciu inicjatyw przewodnich dotyczących celów w zakresie zaangażowania zawartych w komunikacie Komisji w sprawie wiarygodnej perspektywy rozszerzenia dla Bałkanów Zachodnich oraz zwiększonego zaangażowania UE w tym regionie. W 2023 r. Komisja przyjęła plan wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich, w którym stworzono pakiet wzajemnie wzmacniających się środków, co zwiększyło możliwości partnerów z WB6 w zakresie korzystania z traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego przed przystąpieniem do UE. W ramach planu wzrostu gospodarczego UE zobowiązała się do zapewnienia użytkownikom końcowym i operatorom pewności prawa poprzez znalezienie rozwiązania prawnego dla długoterminowego porozumienia roamingowego w celu włączenia Bałkanów Zachodnich do unijnego obszaru korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju, przy pełnym poszanowaniu międzynarodowych zobowiązań handlowych Unii Europejskiej. Zostało to potwierdzone na szczycie UE–Bałkany Zachodnie w grudniu 2024 r., na którym przywódcy zaapelowali o dalsze wysiłki na rzecz opracowania długoterminowego porozumienia roamingowego, które włączyłoby ten region w unijny obszar korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju.

Niedawno, w czerwcu 2025 r., Rada Europejska⁶ postanowiła przyspieszyć stopniową integrację między UE a regionem Bałkanów Zachodnich w ramach procesu rozszerzenia, w oparciu o osiągnięcia partnerów z tego regionu. Należy zatem przyspieszyć ten proces i podjąć konkretne kroki w kierunku wypełnienia tych zobowiązań politycznych przez wynegocjowanie umów sektorowych. Umowy sektorowe umożliwią obywatelom UE i obywatelom WB6 korzystanie z roamingu podczas podróży w rozszerzonym obszarze korzystania z telefonu za granicą tak jak w kraju.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wspólna polityka handlowa:

Niniejsze zalecenie służy wdrożeniu unijnej wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do partnerów z WB6 i krajów kandydujących w oparciu o postanowienia wspomnianych wyżej układów o stabilizacji i stowarzyszeniu. Wspiera ono stopniowe dostosowanie regulacyjne do dorobku prawnego Unii zgodnie z układami o stabilizacji i stowarzyszeniu i jest spójne z celem określonym w planie wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich, dotyczącym przyznania zwiększonego dostępu do jednolitego rynku UE.

Rozszerzenie UE:

Rozszerzenie pozostaje jedną z kluczowych polityk Unii Europejskiej, która przyczynia się do długoterminowego bezpieczeństwa, pokoju, stabilności i dobrobytu w Europie. Proces

---

⁵ COM(2023) 691.

⁶ <https://www.consilium.europa.eu/pl/meetings/european-council/2025/06/26/>.

rozszerzenia nabrał rozpędu w latach 2023 i 2024. Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie uwypukliła potrzebę zbliżenia WB6 do UE i przyspieszenia ich procesu akcesyjnego. Obecnie pięć krajów z WB6 ma status kraju kandydującego, natomiast Kosowo ma status potencjalnego kandydata.

Przystąpienie WB6 można przyspieszyć dzięki reformom związanym z UE u partnerów z WB6 oraz dzięki możliwości wcześniejszego wprowadzenia niektórych korzyści wynikających z członkostwa w UE, które mogą odczuć obywatele WB6. Aby przyspieszyć proces rozszerzenia, UE umożliwia tym partnerom postępy w reformach i inwestycjach oraz dostosowaniu się do dorobku prawnego UE. Jeżeli działania te zostaną przeprowadzone prawidłowo, partnerzy z Bałkanów Zachodnich i ich obywatele powinni mieć możliwość skorzystania ze stopniowej integracji jeszcze przed przystąpieniem do UE. Stopniowa integracja jest nieodłączną częścią ścieżki akcesyjnej i ma na celu przyspieszenie przystąpienia krajów kandydujących, które z pełnym zaangażowaniem dążą do tego celu, oraz ułatwienie ich integracji z rynkiem wewnętrznym UE. Zalecane umowy sektorowe podlegają wypowiedzeniu zgodnie z prawem międzynarodowym.

Poszanowanie zasad demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności oraz poszanowanie zasad praworządności są zasadniczymi elementami tych umów, określonymi w postanowieniach odpowiednich układów o stabilizacji i stowarzyszeniu⁷.

Biorąc pod uwagę istotne znaczenie uwarunkowań geostrategicznych, które były i są katalizatorem akcesji w dzisiejszym globalnym kontekście, Komisja zwraca uwagę na znaczenie postępów WB6 w obszarach o dużym znaczeniu dla celów geostrategicznych UE, w szczególności w dostosowaniu do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE (WPZiB) oraz do innych podstawowych celów związanych z polityką telekomunikacyjną UE, a także w innych obszarach związanych z podstawami procesu akcesyjnego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Proceduralna podstawa prawna

Art. 218 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że w przypadku gdy planowana umowa nie dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Komisja przedstawia zalecenia Radzie. Rada przyjmuje decyzję upoważniającą do podjęcia rokowań i mianującą negocjatora Unii lub szefa zespołu negocjacyjnego Unii.

Art. 218 ust. 4 TFUE stanowi, że Rada może kierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora i wyznaczyć specjalny komitet, w konsultacji z którym należy prowadzić rokowania.

---

⁷ Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a **Republiką Albanii**, z drugiej strony – Protokoły – Deklaracje, Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 166, art. 2; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a **Bośnią i Hercegowiną**, z drugiej strony, Dz.U. L 164 z 30.6.2015, s. 2, art. 2; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a **Kosowem***, z drugiej strony, Dz.U. L 71 z 16.3.2016, s. 3, art. 3; 2010/224, Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a **Republiką Czarnogóry**, z drugiej strony, Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 3, art. 2; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a **Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii**, z drugiej strony, Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 13, art. 2; Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a **Republiką Serbii**, z drugiej strony, Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16, art. 2.

Komisja zaleca rozpoczęcie rokowań między Unią Europejską a, odpowiednio, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii w sprawie zawarcia sześciu dwustronnych umów międzynarodowych dotyczących roamingu międzynarodowego w publicznych sieciach łączności ruchomej.

Komisja powinna zostać wyznaczona na negocjatora.

Proceduralną podstawą prawną zalecanej decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie planowanej umowy jest art. 218 ust. 3 i 4 TFUE.

- **Materialna podstawa prawna**

Celem planowanych umów jest zapewnienie dalszej integracji rynku w obszarze handlu usługami, a w szczególności integracja WB6 z rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do roamingu. W związku z tym negocjowanie tych umów wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej.

Z tego powodu istotną podstawę prawną stanowi art. 207 ust. 4 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Wybór negocjatora**

Biorąc pod uwagę, że planowana umowa dotyczy wyłącznie kwestii spoza dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 218 ust. 3 TFUE na negocjatora musi być wyznaczona Komisja.

- **Kompetencje Unii**

Wspólna polityka handlowa jest wymieniona wśród wyłącznych kompetencji Unii w art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE. Ponieważ planowane umowy wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej, Unia ma wyłączną kompetencję do zawierania tych umów.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Negocjowanie umów międzynarodowych obejmujących zobowiązania w zakresie świadczenia usług w dziedzinie roamingu wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej, a zatem stanowi wyłączną kompetencję zgodnie z art. 3 ust. 1 TFUE. Zgodnie z art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zasady pomocniczości nie stosuje się w dziedzinach, które należą do wyłącznej kompetencji UE.

- **Proporcjonalność**

Rokowania w sprawie planowanych umów nie wykraczają poza to, co jest konieczne lub właściwe do osiągnięcia celów wspólnej polityki handlowej.

- **Wybór instrumentu**

Niniejsze zalecenie dotyczące decyzji Rady zostaje przedłożone zgodnie z art. 218 ust. 3 i 4 TFUE, w którym przewidziano przyjęcie przez Radę decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań i mianowania negocjatora ze strony Unii. Rada może również skierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym zaleceniu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Ocena skutków**

Oceny skutków nie były potrzebne w przypadku podobnego procesu z Ukrainą i Mołdawią, które razem tworzą rynek liczący około 40 mln użytkowników końcowych. Rynki WB6 to około 18 mln użytkowników końcowych. Integracja WB6 z jednolitym rynkiem UE jest stopniowym krokiem na drodze do przystąpienia partnerów z tego regionu do UE. Umowy sektorowe uznano za realistyczne rozwiązanie prawne, które umożliwiłoby tę integrację.

4. WPLYW NA BUDŻET

Zalecenie nie ma wpływu na budżet.

Zalecenie

DECYZJA RADY

upoważniająca do podjęcia rokowań w sprawie indywidualnych umów między Unią Europejską a Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem*, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej i Republiką Serbii w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, że należy podjąć rokowania w celu zawarcia umów między Unią Europejską a, odpowiednio, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej oraz Republiką Serbii w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Komisję do podjęcia w imieniu Unii rokowań dotyczących umów w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej odpowiednio z Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, Czarnogórą, Republiką Macedonii Północnej oraz Republiką Serbii.

Artykuł 2

Rokowania te są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Komisja zostaje niniejszym wyznaczona na negocjatora Unii.

Artykuł 4

Rokowania są prowadzone w konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę zgodnie z art. 207 ust. 3 akapit trzeci TFUE.

---

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady

Przewodniczący